

ԵՐԿՈՒ ԳԻՃԵՐ

ԱԼ Է Ք Ս Ա Ն Դ Ր Ա Ր Ծ Ի Ի Ե Ա Ն Ի

Այն գիշերը կախարգիչ էր
Նւիրական իմ հոգուն.
Երգում էի ես բուռն սէր,
Օրհնում սիրոյ վառ գարուն:
Այն գիշերը դարնանային
Ինձ նոր կեանք էր ներշնչում,
Ինձ ժպտում էր պայծառ լուսին
Աստեղազարդ երկնքում.
Եւ նազելիս քաղցր սիրով
Ցառած վերաս իւր աչեր,
Շշնջում էր քնքոյշ ձայնով
«Սիրում եմ քեզ, իմ ընկեր»...

Տաղտկալի է այս գիշերը,
Ցուրտ է պատել իմ սրտին.
Ինձ չեն ժպտում էլ աստղերը,
Էլ չի շողում վառ լուսին.
Այս գիշերը աշնանային,
Որպէս խորին տառապանք,
Պաշարել է իմ խեղճ հոգին.
Զկան էլ սէր, էլ դգւանք...
Եւ ես մենակ թափառում եմ
Անկեանք, գեղնած պար-ոիզում.
Ես վշտանում, տառապում եմ.
Սիրոյս կորուստն եմ ողբում...